

ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ

Υπόθεση Μαρσελίνο: Απαγωγή και δολοφονία του 17χρονου τσιγγάνου ποδοσφαιριστή

Ο 17χρονος Μαρσελίνο ήταν το αστέρι του Κεραυνού Αγ.Βαρβάρας

Ο πατέρας, Γιώργος Τσατσάνης στο δικαστήριο, φώναζε «θάνατος, εκτελέστε τους φονιάδες»...

Η απαγωγή και η δολοφονία του 17χρονου Μαρσελίνο, που τον αποκαλούσαν «Μαραντόνα» στην Αγία Βαρβάρα, συγκλόνισε το πανελλήνιο το 1990 με πθικό αυτουργό της δολοφονίας, τον Κώστα Σπινάρη. Τον Νοέμβριο του 2005, ο Σπινάρης παραβίασε άδεια από τις Φυλακές Αλικαρνασσού και τον Μάρτιο του 2006 συνελήφθη στην Τουρκία για διακίνηση ναρκωτικών. Εκεί του επιβλήθηκε ποινή κάθειρξης 12 ετών και 6 μηνών. Στην Τουρκία προσπάθησε να βρει καταφύγιο για να γλιτώσει από τον κίνδυνο της βεντιέτας. Εκεί ολοκλήρωσε μεγάλο μέρος της ποινής του και εκδόθηκε στην Ελλάδα από τις αρχές της Τουρκίας, κατόπιν αιτήματος των ελληνικών Δικαστικών Αρχών, καθώς έχει καταδικαστεί σε ποινή κάθειρξης δις ισόβια και κάθειρξη 25 ετών για πθική αυτουργία στην ανθρωποκτονία «Μαρσελίνο» και για παραβάσεις περί ναρκωτικών.

Ταλαντούχος και εύπορος τσιγγάνος, ο Μαρσελίνο ήταν ένα τσιγγανόπουλο που γεννήθηκε στην Αγία Βαρβάρα στο Αιγάλεω. Αλλά ξεχώριζε από τα υπόλοιπα παιδιά της περιοχής. Δημοφιλής στην παρέα και σπουδαίο ταλέντο στο ποδόσφαιρο, όπου διακρινόταν με τον Κεραυνό Αγίας Βαρβάρας και οι φίλαθλοι τον φώναζαν τότε «Μαραντόνα», καθώς εκείνη την εποχή μεσουρανούσε ο Αργεντινός άσος. Ο Γιάννης Τσατσάνης, όπως ήταν το πραγματικό του όνομα, δεν ήταν όμως μόνο ένας πολλά υποσχόμενος αθλητής. Αν και τσιγγάνος, ήταν γόνος μιας ευκατάστατης οικογένειας, καθώς ο πατέρας του Γιώργος Τσατσάνης, ήταν εισαγωγέας ηλεκτρονικών ειδών με καλό όνομα στο εμπόριο. Το συγκλονιστικό στοιχείο της υπόθεσης είναι ότι δράστες του εγκλήματος ήταν αδελφικοί φίλοι και στενοί συγγενείς του θύματος. Είναι ασύλληπτο ότι στην κηδεία του «Μαρσελίνο» ένας από τους δράστες σήκωσε το φέρετρο στον ώμο, ένας άλλος ρωτούσε παντού για να ανακαλύψει τον 17χρονο και ένας τρίτος έτρωγε το βράδυ με τους γονείς του θύματος και έβριζε και καταριόταν τους φονιάδες! Το απόγευμα της Κυριακής 18 Μαρτίου 1990 ο Γιάννης Τσατσάνης καθόταν στην καφετέρια «Τροπικάνα» όταν οι κολλητοί του, Κώστας Σπινάρης και Δημήτρης Αγαππίος τον πλησίασαν και του είπαν ότι γνώριζαν ποιοι είχαν κλέψει το ραδιομαγνητόφωνο από το αυτοκίνητό του και μπορού-

σαν να το βρουν. Ο 17χρονος τους ακολούθησε και αφού άλλαξαν αυτοκίνητα στη Νίκαια πήγαν να βρουν το κασετόφωνο στο Σχιστό. Στα Πυροβολεία τους περίμεναν ο Σταμάτης Γρυπαίος, ο Δημήτρης Σκαφτούρος και ο Γιάννης Λαζάρου. Αυτοί όρμηξαν στον Μαρσελίνο μόλις βγήκε από το αμάξι και έριξαν μια πιστολιά στον αέρα. Ο Σπινάρης και ο Αγαππίος έκαναν ότι φοβήθηκαν και έφυγαν τρέχοντας. Οι τρεις πήγαν στο σπίτι του Γιάννη Πετράκη στο Χαϊδάρι, ο οποίος σύμφωνα με όσα έλεγε τότε η Αστυνομία, δεν γνώριζε για την απαγωγή. Στο διαμέρισμα βρισκόταν και η φίλη του Θεοφανία Μεσμερλή. Ο Μαρσελίνο δεν επέστρεψε σπίτι το βράδυ και η οικογένεια άρχισε να τον αναζητά. Την επομένη κατήγγειλαν την εξαφάνισή του στην Αστυνομία. Οι απαγωγείς κράτησαν τον Μαρσελίνο δεμένο με κουκούλα και χειροπέδες για περίπου 4 - 5 μέρες στο διαμέρισμα του Πετράκη. Σύμφωνα με την Αστυνομία, ο Γρυπαίος τηλεφώνουσε από θαλάμους και διάφορα άλλα σημεία στον πατέρα του νεαρού και ζητούσε λύτρα, προσποιούμενος τον αλλοδαπό. Μάλιστα, χρησιμοποιούσε μια γραμμένη κασέτα με τη φωνή του Μαρσελίνο για να στέλνει μηνύματα στον πατέρα του. Ποτέ όμως δεν υπήρξε ζωντανή επικοινωνία. Την Τρίτη 20 Μαρτίου ο Γρυπαίος πήρε τηλεφώνημα τον Γιώργο Τσατσάνη και μίλησε ελληνικά, αγγλικά και ιταλικά. Είπε στον πατέρα του παιδιού: «Ο Μαρσελίνο είναι καλά. Αλλά για να τον ξαναδείς θα πρέπει να μας δώσεις 150.000.000 δρχ». Και έκλεισε αμέσως το τηλέφωνο. Ακολούθησαν και άλλα τηλεφωνήματα σε πιο δραματικό τόνο. Ο πατέρας είχε καταφέρει να μαζέψει 30.000.000 δρχ και πήγε στην Αστυνομία να καταγγείλει ότι είχε γίνει απαγωγή.

Οι δράστες αποφάσισαν να σκοτώσουν τον Μαρσελίνο γιατί ο πατέρας καθυστερούσε να παραδώσει τα λύτρα και γιατί υπέθεσαν ότι ο 17χρονος είχε αναγνωρίσει τον Σπινάρη και τον Αγαππίο που ήταν φίλοι του. Νύχτα, λίγες μέρες μετά την απαγωγή, τον έβαλαν σε ένα αμάξι και τον μετέφεραν στα Σκούρτα Βοιωτίας. Εκεί τον έβαλαν σε άλλο όχημα και τον πήγαν σε ένα μαντρί στο Κάτω Πηγάδι Σκούρτων. Με βάση τα στοιχεία της προανάκρισης, ο Αγαππίος, ο Σπινάρης και ο Γρυπαίος οδήγησαν τον Μαρσελίνο μέσα στο μαντρί όπου είχαν σκάσει ένα λάκκο με βάθος πάνω από μισό

μέτρο. Το περίστροφο ανήκε στον Σκαφτούρο, αλλά ο Αγαππίος και ο Σπινάρης δίσταζαν να τραβήξουν τη σκανδάλη, γιατί είχαν μεγαλώσει μαζί με τον Μαρσελίνο και ήταν και συμπαίκτης στον Κεραυνό. Τελικά, ο Γρυπαίος πείστηκε να πάρει το όπλο και πυροβόλησε δύο φορές τον 17χρονο στην καρδιά και τον αυχένα. Αφού επέστρεψαν στην Αθήνα, έπεισαν τον Γρυπαίο και συνέχισε να τηλεφωνεί στον πατέρα του άτυχου παιδιού και να ζητά λύτρα!

Την Τρίτη 19 Ιουνίου ο κτηνοτρόφος Χρήστος Αγαθής πήγε στο μαντρί του και άκουσε έναν άγριο σκυλοκαβγά. Όταν πλησίασε ένιωσε μια έντονη δυσοσμία και πρόσεξε ότι τα τσοπανόσκυλα είχαν τραβήξει ένα μισοσκισμένο μπουφάν. Ανατρίχιασε μόλις αντίκρισε όλο το θέαμα και έντρομος ειδοποίησε την Αστυνομία. Το πτώμα ήταν σε προχωρημένη αποσύνθεση γιατί είχε θαφτεί σε κοπριά, ενώ το κεφάλι βρέθηκε 50 μέτρα μακριά... Βρέθηκαν κάποια προσωπικά αντικείμενα όπως ένας αναπτήρας, τα οποία αναγνώρισαν οι συγγενείς και ξέσπασαν σε λυγμούς. Η υπόθεση εξιχνιάστηκε μέσα σε λίγες ημέρες.

Τον Δεκέμβριο του 1991 άρχισε η δίκη στο κακουργιοδικείο της Αθήνας. Παρά το δράμα του, ο πατέρας του Γιάννη Τσατσάνη είχε πει ότι δεν θέλει βεντιέτα γιατί αυτά τα πράγματα δεν οδηγούν πουθενά και κυρίως δε θα έφεραν πίσω το παιδί του. Όμως κατά τη σύλληψή του, ο Κώστας Σπινάρης δέχθηκε πυροβολισμούς μέσα στο αυτοκίνητο της Ασφάλειας που τον μετέφερε και τραυματίστηκε. Τσιγγάνοι συγγενείς και φίλοι επιτέθηκαν πολλές φορές στους κατηγορούμενους στη διάρκεια της δίκης.

Την Πέμπτη 19 Δεκεμβρίου, το δικαστήριο έκρινε ένοχους τους 8 κατηγορούμενους και τους επέβαλε βαρύτατες ποινές. Στους Γρυπαίο και Σπινάρη επιβλήθηκε η ποινή του θανάτου αν και είχε καταργηθεί διά νόμου. Η δίκη για τον Σκαφτούρο είχε διαχωριστεί γιατί δεν είχε συλληφθεί. Διέφυγε στο εξωτερικό και συνελήφθη σε συνεργασία με το FBI στη Νέα Υόρκη στις 29 Μαΐου του 2008, δύο χρόνια προτού παραγραφεί το αδίκημα.

Πηγή: Αντλήθηκαν πληροφορίες από το βιβλίο του Πάνου Σόμπολου: «Τα εγκλήματα που συγκλόνισαν την Ελλάδα, όπως τα έζησα»...